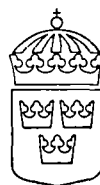

Regeringens proposition

1988/89:121

om lag om en folk- och bostadsräkning år
1990

Prop.
1988/89: 121

Regeringen förelägger riksdagen vad som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 16 mars 1989 för den åtgärd och det ändamål som framgår av föredragandens hemställan.

På regeringens vägnar

Sten Andersson

Bengt K. Å. Johansson

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås — i anslutning till prop. 1988/89:91 — en särskild lag om en allmän folk- och bostadsräkning år 1990 (FoB 90).

Uppgifterna till FoB 90 skall enligt den föreslagna lagen samlas in dels genom frågeblanketter till allmänheten, dels genom utnyttjande av uppgifter som finns tillgängliga i vissa register.

Arbetet med FoB 90 skall enligt förslaget ledas av statistiska centralbyrån under medverkan av kommunerna.

Lagen avses träda i kraft den 1 juli 1989.

Förslag till

Lag om en folk- och bostadsräkning år 1990

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § En allmän folk- och bostadsräkning skall företas år 1990 (FoB 90) för att framställa statistik för samhällsplanering, forskning och allmän information.

De genom den allmänna folk- och bostadsräkningen insamlade uppgifterna får inte användas för andra ändamål än det som anges i första stycket.

2 § I denna lag finns föreskrifter om

- genomförandet (3 och 4 §§),
- information (5 §),
- personuppgifter (6 och 7 §§),
- bostadsuppgifter (8 och 9 §§),
- fastighetsuppgifter (10 och 11 §§),
- insamlingsförfarandet (12–18 §§),
- anmaningar (19 §),
- viten m. m. (20–22 §§),
- registeruppgifter (23 och 24 §§),
- ett register för kvalitetskontroll (25 §),
- användning av andra uppgifter (26 §),
- hänsyn till de uppgiftsskyldiga (27 §).

Genomförandet

3 § Statistiska centralbyrån genomför folk- och bostadsräkningen med hjälp av automatisk databehandling.

Person-, bostads- och fastighetsuppgifter skall lämnas för folk- och bostadsräkningen enligt 6–18 §§.

Registeruppgifter får inhämtas enligt 23 och 24 §§.

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer när uppgifterna enligt 3 § skall lämnas eller inhämtas och vilken tidpunkt eller tid som de skall avse.

Information

5 § Statistiska centralbyrån skall se till att de uppgiftsskyldiga får information om folk- och bostadsräkningen. Informationen skall omfatta ändamålet med folk- och bostadsräkningen och innehållet i det register som upprättas vid denna.

Informationen skall vidare innehålla upplysningar om de sekretess- och

Föreskrifter om sekretess finns i sekretesslagen (1980:100).

Personuppgifter

6 § Personuppgifter skall lämnas av dem som är födda år 1974 eller tidigare och som är bosatta i Sverige eller annars skall vara kyrkobokförda här vid den tidpunkt som uppgifterna avser.

7 § Den som är skyldig att lämna personuppgifter skall ange

- namn och personnummer,
- utbildning,
- yrke,
- arbetad tid,
- bostadsfastighetens beteckning,
- församling där bostadsfastigheten är belägen,
- utdelnings- och ortsadress,
- innehavare av bostaden,
- färd sätt till arbete.

Bostadsuppgifter

8 § Bostadsuppgifter skall lämnas av dem som innehar och stadigvarande bebor en bostadslägenhet i Sverige vid den tidpunkt som uppgifterna avser.

9 § Den som är skyldig att lämna bostadsuppgifter skall ange

- namn, personnummer och hushållsställning (gifta eller samboende, barn, övriga boende) för de boende som är födda år 1974 eller tidigare,
- antal rum,
- upplåtelseform,
- förekomsten av kök eller kokvrå,
- tillgång till hiss,
- förekomsten av en eller flera bostadslägenheter i huset.

Fastighetsuppgifter

10 § Fastighetsuppgifter skall lämnas av dem som vid den tidpunkt som uppgifterna avser äger ett eller flera bostadshus i Sverige.

Med bostadshus förstås byggnader med en eller flera bostadslägenheter.

Om samma person äger flera bostadshus på samma fastighet, lämnas en enda fastighetsuppgift för husen gemensamt.

För sådana bostadshus som ingår i arrendeupplåtelser skall fastighetsuppgifter lämnas av arrendatorn i stället för av husägaren.

11 § Den som är skyldig att lämna fastighetsuppgifter skall ange följande uppgifter om den fastighet där bostadshuset är beläget, om bostadshuset och om bostadslägenheten, nämligen

1. om fastigheten:

- län, kommun och församling där fastigheten är belägen
- fastighetens beteckning
- fastighetstyp (jordbruksfastighet, annan fastighet)
- antal bostadshus på registerfastigheten
- ägarens namn och adress
- ägarkategori (staten, kommun, allmännyttigt bostadsföretag, bostadsrättsförening, enskild person, annan ägare)

2. om huset:

- byggnadsnummer
- hustyp (enbostadshus, tvåbostadshus, flerbostadshus, annat bostadshus)
- antal bostadslägenheter i huset
- antal våningsplan
- byggnads- och ombyggnadsår
- värmesystem och använda bränsleslag

3. om lägenheten:

- antal rum
- förekomsten av kök eller kokvrå
- lägenhetsinnehavare
- lägenhetsnummer
- om lägenheten inte är upplåten, orsaken till det

Insamlingsförfarandet

12 § Person- och bostadsuppgifterna skall lämnas på en personblankett, som skall ges in till granskningsorganet i den kommun där den uppgiftsskyldige är bosatt eller annars skall vara kyrkobokförd.

Fastighetsuppgifterna skall lämnas på en fastighetsblankett, som skall ges in till granskningsorganet i den kommun där fastigheten är belägen. Den som äger och stadigvarande bebod ett enbostadshus får dock lämna fastighetsuppgifterna på personblanketten.

Föreskrifter om granskningsorganet finns i 16 §.

13 § Person- och fastighetsblanketterna fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Staten tillhandahåller såväl blanketter som portofria svarskuvert utan kostnad för de uppgiftsskyldiga.

14 § Om en bostadslägenhet innehas och bebos av två eller flera personer tillsammans, får de lämna bostadsuppgifterna gemensamt på samma personblankett.

Den som är skyldig att lämna person-, bostads- eller fastighetsuppgifter skriver under uppgifterna och svarar för deras riktighet.

15 § Kommunerna skall

- biträda vid spridningen av informationen om folk- och bostadsräkningen,
- biträda vid distributionen av blanketterna och vid upprättandet och insamlingen av uppgifterna,
- svara för att de insamlade uppgifterna granskas och i berett skick lämnas över till statistiska centralbyrån för fortsatt bearbetning.

16 § Varje kommun skall uppdra åt ett särskilt granskningsorgan att svara för de uppgifter som anges i 15 §.

Granskningsorganet skall bestå av en granskningsledare och en ställföreträdare för denne samt i övrigt av den personal som behövs för uppgifterna.

Granskningsledaren beslutar på organets vägnar.

17 § Granskningsledaren och dennes ställföreträdare utses av kommunen.

Kommunen skall sörja för att granskningspersonalen utbildas för sina arbetsuppgifter.

18 § Granskningsledaren får begära att de uppgiftsskyldiga inom viss tid lämnar upplysningar om förhållanden som omfattas av uppgiftsskyldigheten enligt 6 – 11 §§.

Granskningsledaren får delegera denna befogenhet till någon annan inom granskningsorganet.

Anmaningar

19 § Om en begärd uppgift inte lämnas inom föreskriven tid, får statistiska centralbyrån eller granskningsledaren anmana den uppgiftsskyldige att fullgöra sin skyldighet. Detsamma gäller, om den uppgiftsskyldige underlåter att lämna upplysningar som har begärts enligt 18 §.

Innan en anmaning utfärdas, bör den uppgiftsskyldige, om det kan ske utan någon olägenhet, på lämpligt sätt erinras om skyldigheten att lämna föreskrivna uppgifter och upplysningar.

Viten m. m.

20 § Om den uppgiftsskyldige inte följer en anmaning enligt 19 §, får på begäran av statistiska centralbyrån eller granskningsledaren den uppgiftsskyldige föreläggas att göra detta vid vite. Ett sådant föreläggande utfärdas av länsstyrelsen i det län där uppgiftsskyldigheten skall fullgöras.

Vitet bestäms till lägst 100 och högst 1 000 kronor.

21 § Beslut om vitesföreläggande får inte överklagas.

22 § Frågor om utdömande av förelagt vite skall på begäran av statistiska centralbyrån eller granskningsledaren prövas av länsrätten i det län där uppgiftsskyldigheten skall fullgöras.

23 § Från nedan angivna register får statistiska centralbyrån för folk- och bostadsräkningen inhämta följande uppgifter:

1. *statistiska centralbyråns register över totalbefolkningen*
 - namn
 - personnummer
 - kyrkobokföringsort
 - kyrkobokföringsfastighet
 - utdelnings- och adress
 - samhörighetsbeteckning
 - civilstånd
 - medborgarskap
 - födelseland och senaste invandringsår
2. *statistiska centralbyråns sysselsättningsregister*
 - sysselsättning
 - yrkesställning
 - arbetsställenummer
3. *statistiska centralbyråns centrala företags- och arbetsställeregister*
 - företags namn och form
 - antal arbetsställen
 - arbetsställets namn, nummer, storlek, sektortillhörighet, belägenhet och näringsgrenskod
4. *statistiska centralbyråns inkomst- och förmögenhetsregister*
 - inkomst
5. *statistiska centralbyråns utbildningsregister*
 - utbildning
6. *statistiska centralbyråns register över nyckelkodområden*
 - fastigheters områdestillhörighet
7. *statistiska centralbyråns fastighetstaxeringsregister*
 - fastigheters tätortstillhörighet
8. *registret vid centralnämnden för fastighetsdata*
 - koordinater för fastigheter
9. *statistiska centralbyråns register från 1985 års folk- och bostadsräkning*
 - bostad
 - yrke

24 § Uppgifter som avses i 23 § 9 får bara användas för att i förväg trycka uppgifter på blanketterna till de uppgiftsskyldiga.

Ett register för kvalitetskontroll

25 § För att kunna kontrollera om uppgifterna i folk- och bostadsräkningen är tillförlitliga får statistiska centralbyrån med stöd av automatisk databehandling föra ett särskilt register för framställning av statistik.

Närmare föreskrifter för att förebygga risk för otillbörligt intrång i den personliga integriteten med anledning av registret meddelas av datainspektionen enligt datalagen (1973:289).

26 § Om statistiska centralbyrån med hjälp av automatisk databehandling tillsammans med uppgifterna från folk- och bostadsräkningen skall använda andra uppgifter för det ändamål som anges i 1 § första stycket, får det ske bara enligt beslut eller med tillstånd som avses i datalagen (1973:289).

Hänsyn till de uppgiftsskyldiga

27 § Statistiska centralbyrån och kommunernas granskningsorgan skall vid tillämpningen av denna lag se till att de uppgiftsskyldiga inte betungas onödigt.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1989.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 16 mars 1989

Närvarande: statsråden S. Andersson, ordförande, Göransson, Gradin, R. Carlsson, Hellström, Johansson, Hulterström, Lindqvist, G. Andersson, Thalén, Nordberg, Engström, Freivalds, Wallström, Lööw, Persson

Föredragande: statsrådet Johansson

Proposition om lag om en folk- och bostadsräkning år 1990

1 Inledning

Den 19 mars 1987 gav regeringen genom tilläggsdirektiv (dir. 1987:20) statistikkommissionen (C 1985:01) för 1985 års folk- och bostadsräkning, FoB-kommissionen (landshövdingen Gösta Gunnarsson, ordförande, riksdagsledamöterna Elving Andersson, Marianne Carlström, Per Olof Håkansson, Gunnar Hökmark och Sture Thun samt generaldirektören Gunnar Danielsson, jur.kand. Hans Enroth och fil.lic. Thomas Ohlin), i uppdrag att utreda frågan om behovet och utformningen av fortsatta folk- och bostadsräkningar.

FoB-kommissionen överlämnade i september 1988 delbetänkandet (SOU 1988:43) Folk- och bostadsräkningar i framtiden.

I betänkandet föreslår kommissionen bl. a. att en allmän folk- och bostadsräkning — av i huvudsak samma omfattning som den år 1985 — genomförs år 1990.

Betänkandet har remissbehandlats. En sammanställning av remissvaren har publicerats av civildepartementet (Ds 1989:7).

Regeringen har i prop. 1988/89:91 på grundval av FoB-kommissionens betänkande föreslagit att en folk- och bostadsräkning genomförs år 1990 och att medel för budgetåret 1989/90 anvisas till en sådan.

I anslutning till den lämnade propositionen tar jag nu upp frågan om en särskild lag till grund för den nya folk- och bostadsräkningen.

Ett utkast till lagförslag jämte motiv har i enlighet med 2 a § datalagen (1973:289, omtryckt 1982:446, ändrad senast 1988:1485) i form av en promemoria från civildepartementet remitterats till datainspektionen för yttrande. Datainspektionens yttrande bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 1*.

Regeringen beslutade den 23 februari 1989 att inhämta lagrådets yttrande över lagförslaget.

Det till lagrådet överlämnade förslaget överensstämmer, frånsett ett nytt

andra stycke i 1 § och några smärre redaktionella ändringar, med det förslag som jag nu lägger fram.

Lagrådet har i allt väsentligt godtagit förslaget.

Lagrådets yttrande bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 2*.

Jag återkommer till lagrådets och datainspektionens yttranden i special-motiveringen till 1 och 6 §§.

2 Allmän motivering

2.1 Reglerna om en folk- och bostadsräkning år 1990

Mitt förslag: Reglerna om en folk- och bostadsräkning år 1990 (FoB 90) skall ges i en särskild lag.

FoB-kommissionens förslag: Överensstämmer med mitt.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran.

Skälen för mitt förslag: Folk- och bostadsräkningar (FoB-ar) har i Sverige sedan en lång tid tillbaka genomförts vart femte år. Den senaste folk- och bostadsräkningen gjordes år 1985 (FoB 85).

Information av det slag som erhålls genom en FoB utgör ett väsentligt underlag för samhällsplanering, forskning och allmän information och därpå grundade ställningstaganden inom såväl den offentliga som den privata sektorn.

FoB-informationen kompletterar sådant underlag som kan erhållas genom annan löpande samhällsstatistik, särskilda utredningar, mer eller mindre regelbundna urvalsundersökningar m. m.

I ett par väsentliga avseenden intar FoB-informationen en särställning. Den ger en regelbundet återkommande information om vissa samhällsförhållanden som är gemensamma för hela landet. Genom denna kan man göra jämförelser mellan skilda delar av landet och jämförelser mellan olika tider. Detta är viktigt för bl. a. samhällsplaneringen och forskningen. Den ger också information om förhållanden i fråga om hushåll, bostäder och yrken som man för närvarande inte kan få på något annat sätt.

Det är angeläget att få fram ett enhetligt underlag för den regionala och lokala samhällsplaneringen. Det ligger i medborgarnas intresse att de regionala och lokala organen kan fullgöra sina åligganden på ett rationellt sätt. Detta förutsätter tillgång till uppgifter om befolkningen avseende förutom ålder, kön och civilstånd även sysselsättning, arbetspendling, hushållssammansättning, bostäder, utbildning och yrke.

För forskningsändamål används FoB-informationen främst inom medicinsk – och då huvudsakligen yrkes-, arbetsmiljö- och socialmedicinsk – forskning samt inom samhällsvetenskaplig forskning. För att kunna klarlägga förändringar och utvecklingstendenser är det av betydande värde för forskningen att på grundval av upprepade folk- och bostadsräkningar få uppgifter i långa tidsserier.

Bland annat från samhällsekonomiska synpunkter är det angeläget att man tar till vara alla möjligheter att undvika en dubbelinsamling av uppgifter. Om de nu aktuella uppgifterna inte skulle samlas in i någon form av totalundersökning, torde ett stort antal likartade undersökningar och statistiska bearbetningar behöva genomföras på regional och kommunal nivå samt inom forskningens ram. Detta blir onödigt kostsamt.

Regeringen har därför i prop. 1988/89:91 nyligen föreslagit att en ny folk- och bostadsräkning genomförs år 1990 (FoB 90).

Som har skett vid tidigare folk- och bostadsräkningar bör regler om FoB 90 ges i en särskild lag. I lagen bör bland annat regleras för vilka ändamål statistiken skall användas.

Lagen bör träda i kraft den 1 juli 1989 och gälla tills vidare.

2.2 Hur FoB 90 bör genomföras

Mitt förslag: I FoB 90 skall uppgifter om hushåll, lägenheter, färd-sätt till arbete, yrke, arbetad tid och utbildning samlas in genom en frågeblankett till allmänheten. Uppgifter skall också inhämtas från vissa befintliga register.

Arbetet med FoB 90 skall ledas av statistiska centralbyrån (SCB) under medverkan av kommunerna.

Vad som nu har sagts skall framgå av den särskilda lagen.

FoB-kommissionens förslag: Överensstämmer med mitt med undantag av att kommissionen inte har föreslagit att uppgifter om färd-sätt till arbete, arbetad tid och utbildning samlas in genom en frågeblankett.

Remissinstanserna: I stort tillstyrker remissinstanserna kommissionens förslag. Flera remissinstanser vill dock att ytterligare uppgifter samlas in. Det gäller bl. a. uppgifter om utbildning, arbetstid och färd-sätt till arbetet.

Skälen för mitt förslag: Uppgifter om *hushåll* och *lägenheter* utgör ett viktigt underlag för allmänna bedömningar av samhällsutvecklingen på kommunal och regional nivå. Uppgifterna är också viktiga för bostadsplanering, barnomsorgs- och befolkningsprognoser m. m. Det finns i dag inget alternativt underlag som kan ge liknande information för denna betydelsefulla del av samhällsplaneringen. Enligt min uppfattning kommer det även i fortsättningen att vara mycket viktigt för samhällsplaneringen att ha tillgång till sådan information.

Uppgifter om *färd-sätt till arbetet* förekom senast i folk- och bostadsräkningen år 1975 (FoB 75). Uppgifter av denna typ har mycket stor betydelse för trafikplaneringen, eftersom arbetsresorna ofta är dimensionerande för utformningen av trafikanläggningar. De stora investeringar i transportsektorns infrastruktur som för närvarande planeras och diskuteras ställer krav på goda underlag och prognoser såväl på nationell som regional nivå. I likhet med flera remissinstanser anser jag det mot denna bakgrund viktigt att uppgifter om färd-sätt till arbetet inkluderas i FoB 90.

De snabba förändringarna på arbetsmarknaden motiverar en regelbunden insamling och presentation av uppgifter om *yrke*.

De uppgifter om hushåll, lägenheter, färdstätt till arbetet och yrke som behövs torde i dag inte kunna fås på annat sätt än genom uppgiftsinsamling hos allmänheten.

Uppgifter om *arbetad tid* är av värde såväl för analyser av omfattningen av sysselsättningen som för barnomsorgsplaneringen och pendlingsstudier. Detta är väsentliga uppgifter för att på ett allsidigt sätt kunna göra analyser och prognoser över sysselsättningen på regional och lokal nivå liksom för riskbedömningar inom bl. a. arbetsskadeområdet.

Uppgifter om arbetstid hämtas årligen genom skattade beräkningar via lämnade inkomstuppgifter. Detta förfarande har emellertid visat sig ge en alltför oprecis bild av arbetstidens omfattning i vissa kommuntyper. Jag delar därför en del remissinstansers bedömning att uppgifter om arbetad tid bör inhämtas genom frågeblankett i FoB 90.

Sysselsättningsuppgifter bör också få hämtas från SCB:s sysselsättningsregister.

Uppgifter om *utbildning* har bara vid några tillfällen, senast år 1970, ingått i tidigare folk- och bostadsräkningar. De uppgifter som inhämtades av allmänheten år 1970 har utgjort grundmaterial i det samlade utbildningsregister som SCB inrättade i samband med beslutet om FoB 85. Registret har därefter kompletterats med uppgifter om genomgången utbildning från olika skolformer som löpande lämnas till SCB. Sådana kompletteringsmöjligheter har dock saknats för vissa grupper av utbildningar och för invandrare. Registrets kvalitet kan därför förbättras i viktiga avseenden.

Uppgifter om utbildning är särskilt värdefulla i kombination med yrkesuppgifter för både arbetsmarknads- och utbildningsstatistiska analyser.

För att rätta upp och komplettera utbildningsregistret anser jag, i likhet med en del remissinstanser, att även kompletterande utbildningsuppgifter bör samlas in i anslutning till frågeblanketten i FoB 90. De uppgifter som redan finns i utbildningsregistret bör i så fall om möjligt förtryckas på frågeblanketterna. På så sätt får även den enskilde information om vilka uppgifter som finns i registret.

Jag har också övervägt i vad mån en uppgift om *språklig tillhörighet* bör ingå i FoB 90. Emellertid har jag erfarit att SCB redan nu kartlägger befolkningens språkliga tillhörighet i undersökningen om levnadsförhållandena (den s. k. ULF-undersökningen). Denna undersökning, som grundas på ett urval, visar hur stor del av befolkningen som har något annat modersmål eller något annat hemspråk än svenskan. Frågor om språkförhållanden bör i första hand tas upp inom ramen för denna undersökning eller i speciella språkundersökningar.

Mot denna bakgrund anser jag att det inte finns något direkt behov av att samla in uppgifter om språklig tillhörighet i FoB 90.

När det gäller vilka uppgifter som bör få inhämtas från befintliga register, stämmer mitt förslag i stort överens med vad som gällde vid FoB 85, bortsett från att uppgifter om utbildning enligt mitt förslag skall inhämtas från SCB:s utbildningsregister.

SCB bör också så långt det är praktiskt möjligt och acceptabelt med hänsyn till den framtagna informationens kvalitet få använda uppgifter i

det vid FoB 85 upprättade personregistret för att förtrycka uppgifter på frågeblanketterna. En förtryckning av uppgifter underlättar allmänhetens uppgiftslämnande.

Prop. 1988/89: 121

Enligt min mening är det mycket viktigt att också i övrigt underlätta uppgiftslämnandet för allmänheten. Frågorna på blanketterna måste därför utformas på ett enkelt, klart och tydligt sätt som minimerar utrymmet för tveksamheter. Blanketterna måste textmässigt redigeras och tryckeritekniskt utformas så, att de blir lätta att överblicka och att fylla i. Jag förutsätter att särskild språkexpertis kommer att medverka i arbetet med att utforma blanketterna.

Arbetet med FoB 90 bör — som vid FoB 85 — ledas av SCB under medverkan av kommunerna.

2.3 Säkerhet, integritet och sekretess

Min bedömning: Frågan om en avidentifiering av uppgifterna i FoB-registret bör övervägas ytterligare.

Lagen bör inte medge att uppgifter från FoB 90 används för kontroll av folkbokföringen.

FoB-kommissionens förslag: Överensstämmer med min bedömning när det gäller att uppgifter från FoB 90 inte bör få användas för kontroll av folkbokföringen. Kommissionen föreslår vidare att det samlade FoB-registret skall avidentifieras, men att de olika delregistren skall behållas åtskilda i identifierbar form hos SCB.

Remissinstanserna: Dessa tillstyrker eller lämnar utan erinran kommissionens förslag om att uppgifter från FoB 90 inte skall användas för att kontrollera folkbokföringen. Förslaget om att FoB-registret skall avidentifieras avstyrks av flera remissinstanser. Datainspektionen och riksarkivet förordar för sin del att det samlade FoB-registret överlämnas till riksarkivet för arkivering, i stället för att man behåller de olika delregistren i identifierbar form hos SCB.

Skälen för min bedömning: Skyddet för den personliga integriteten måste fortlöpande uppmärksammas.

Riskerna för otillbörliga integritetsintrång är enligt min mening små när det gäller statistik av det slag som FoB-informationen representerar. Detta hindrar inte att eventuella risker för integritetsintrång måste undanröjas så långt det är möjligt. Det gäller också oron för sådana intrång.

En väsentlig källa till oro för integritetsintrång är det förhållandet att en mängd uppgifter om en person samlas på ett ställe. Detta talar mot ett sammanhållet FoB-register med mer eller mindre identifierbara personuppgifter. FoB-kommissionen föreslår också att det vid folk- och bostadsräkningar upprättade personregistret avidentifieras, medan de använda källregistren behålls hos SCB i identifierbar form för att möjliggöra återskapandet av FoB-registrets information för forskningsändamål.

Datainspektionen menar i sitt remissvar att kommissionens förslag inte

innebär någon avidentifiering, eftersom de olika delregistren kommer att bilda *ett* logiskt personregister enligt datalagen även om registret förs som delregister.

Flera remissinstanser har också hävdad att ett avidentifierat FoB-register skulle medföra att bl. a. viktig medicinsk forskning som kräver identifierbara uppgifter, försvåras och i många fall helt omöjliggörs av kostnadsskäl.

Den lösning som förordas av datainspektionen och riksarkivet är att FoB-registret i personrelaterat skick lämnas över till riksarkivet för arkivering, så snart det inte längre behövs hos SCB för sammanställning av den anslagsfinansierade FoB-statistiken, dvs. i huvudsak sammanställning av statistik för samhällsplanering och allmän information. När riksarkivet sedan skall lämna ut ett FoB-register på medium för automatisk databehandling till t. ex. en forskare eller SCB, följer enligt datainspektionen av datalagens bestämmelser att mottagaren blir skyldig att ha licens och tillstånd av datainspektionen.

Den av datainspektionen och riksarkivet föreslagna ordningen stämmer överens med den ordning som enligt vad datainspektionen bestämt skall gälla för det vid FoB 85 upprättade registret och för alla tidigare registerbaserade folk- och bostadsräkningar.

Även om en del skäl talar för att man med hänsyn till den framtida forskningen måste behålla ett FoB-register i identifierbar form, är jag inte beredd att nu ta ställning till vilka regler som bör gälla på detta område. Frågan bör enligt min mening övervägas ytterligare, innan ett ställningstagande görs.

Som biträdande civilministern nämnt i prop. 1988/89:91, avser jag att föreslå regeringen att en kommission med parlamentarisk förankring tillsätts för att följa arbetet med FoB 90 och därvid särskilt uppmärksamma sekretess- och integritetsfrågorna. En sådan kommission bör inledningsvis överväga frågan om FoB-registret skall avidentifieras eller bevaras i identifierbar form. Detta bör kunna ske i god tid innan FoB 90 genomförs, så att de uppgiftsskyldiga hinner informeras om vad som skall gälla i det avseendet innan de lämnar sina uppgifter.

Även om riskerna för otillbörliga integritetskränkningar är små, är frågan om information av central betydelse för att förebygga oro hos allmänheten. Medborgarna måste hållas informerade om FoB-informationens insamling, karaktär och användning. Inte minst viktigt är det att informera om de sekretess- och säkerhetsbestämmelser som gäller och hur de tillämpas samt om de rättigheter den enskilde har enligt datalagen.

En anledning till oro hos allmänheten torde vara rädslan för att FoB-informationen utnyttjas för att kontrollera administrativa register. Så gjordes vid FoB 85, där uppgifterna användes för kontroll av folkbokföringen. Någon sådan kontroll föreslår jag inte denna gång. Jag menar att det är viktigt från integritetssynpunkt att skilja på sådan uppgiftsinsamling som sker för statistiska ändamål och sådan insamling som äger rum av andra skäl.

Mitt förslag: Av lagen skall framgå att SCB för kvalitetskontroll av uppgifterna i FoB 90 får med stöd av automatisk databehandling föra ett särskilt register för framställning av statistik.

Skälen för mitt förslag: Vid stora statistiska undersökningar förekommer regelmässigt att en utvärdering görs av undersökningens resultat. Det anses nödvändigt att användaren av statistiken har vetskap om eventuella felaktigheter eller graden av osäkerhet i det statistiska materialet.

För att kontrollera kvaliteten av uppgifterna vid FoB 85 genomförde SCB en s. k. evalveringsundersökning. En sådan undersökning går till så att ett antal personer väljs ut och tillfrågas ytterligare en gång om de uppgifter de lämnat på FoB-blanketten. Lämnas samma uppgifter vid bägge tillfällena, anser man att riktiga uppgifter lämnats. Stämmer inte uppgifterna vid de två kontakttillfällena, tas kontakt en tredje gång och försök görs att utröna vilka uppgifter som är de rätta.

Den undersökning som SCB gjorde vid FoB 85 fick till följd ett särskilt personregister som fick föras av SCB med hjälp av automatisk databehandling (ADB) efter att datainspektionen hade meddelat tillstånd. Datainspektionen föreskrev också att registret skulle avidentifieras när syftet med evalveringen hade uppnåtts.

Jag räknar med att SCB kommer att behöva genomföra evalveringsundersökningar även vid FoB 90. Som FoB-kommissionen framför i delrapporten (Ds C 1986:9) Säkerhet, sekretess och integritet i 1985 års folk- och bostadsräkning bör SCB:s rätt att föra ett särskilt register för detta ändamål regleras i lagen. Därigenom uppnår man också att allmänheten får vetskap om att ett visst antal personer kommer att föras in i ytterligare ett personregister utöver det samlade FoB-registret.

De närmare föreskrifter som behövs för att förebygga risk för otillbörligt intrång i den personliga integriteten vad avser detta register kan meddelas av datainspektionen. Det följer av datalagen att inspektionen är skyldig att meddela föreskrifter i detta hänseende, om inte regeringen eller riksdagen gjort det.

En upplysning om detta bör tas in i lagen om FoB 90.

3 Upprättat lagförslag

I enlighet med vad jag nu har anfört har inom civildepartementet upprättats förslag till lag om en folk- och bostadsräkning år 1990.

Lag om en folk- och bostadsräkning år 1990

Reglerna för 1990 års allmänna folk- och bostadsräkning (FoB 90) samlas i en särskild lag. I sak stämmer reglerna i stort sett överens med dem som gällde för 1975, 1980 och 1985 års allmänna folk- och bostadsräkningar (FoB 75, FoB 80 och FoB 85) och som framgår av lagarna 1975:55, 1979:217 och 1984:531.

Inledande bestämmelser

1 § En allmän folk- och bostadsräkning skall företas år 1990 (FoB 90) för att framställa statistik för samhällsplanering, forskning och allmän information.

De genom den allmänna folk- och bostadsräkningen insamlade uppgifterna får inte användas för andra ändamål än det som anges i första stycket.

Paragrafen anger syftena med FoB 90. De insamlade uppgifterna får inte användas för några andra ändamål än det som anges i paragrafen.

I enlighet med *lagrådets* förslag har denna ändamålsavsikt kommit till uttryck i paragrafens andra stycke.

Ändamålet stämmer överens med vad som gällt vid FoB 85, bortsett från att uppgifterna denna gång inte får användas för kontroll av folkbokföringen.

2 § I denna lag finns föreskrifter om

- genomförandet (3 och 4 §§),
- information (5 §),
- personuppgifter (6 och 7 §§),
- bostadsuppgifter (8 och 9 §§),
- fastighetsuppgifter (10 och 11 §§),
- insamlingsförfarandet (12–18 §§),
- anmaningar (19 §),
- viten m. m. (20–22 §§),
- registeruppgifter (23 och 24 §§),
- ett register för kvalitetskontroll (25 §),
- användning av andra uppgifter (26 §),
- hänsyn till de uppgiftsskyldiga (27 §).

I paragrafen finns för överskådlighetens skull en förteckning över innehållet i lagen.

3 § Statistiska centralbyrån genomför folk- och bostadsräkningen med hjälp av automatisk databehandling.

Person-, bostads- och fastighetsuppgifter skall lämnas för folk- och bostadsräkningen enligt 6–18 §§.

Registeruppgifter får inhämtas enligt 23 och 24 §§.

Liksom fallet var med tidigare folk- och bostadsräkningar resulterar uppgifterna från FoB 90 i ett personregister som förs av SCB med hjälp av ADB. Därav följer att datalagen är tillämplig på FoB 90. På sätt som framgår av 1 § första stycket måste då ändamålet med registret anges.

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer när uppgifterna enligt 3 § skall lämnas eller inhämtas och vilken tidpunkt eller tid som de skall avse.

Genom sedvanliga verkställighetsföreskrifter bör fastställas när folk- och bostadsräkningen skall ske, exempelvis under en viss kalendermånad. För tydlighets skull har det ansetts lämpligt att i lagen upplysa om det.

Information

5 § Statistiska centralbyrån skall se till att de uppgiftsskyldiga får information om folk- och bostadsräkningen. Informationen skall omfatta ändamålet med folk- och bostadsräkningen och innehållet i det register som upprättas vid denna.

Informationen skall vidare innehålla upplysningar om de sekretess- och säkerhetsbestämmelser som gäller och om rätten att få registerutdrag och rättelse till stånd enligt datalagen (1973:289).

Föreskrifter om sekretess finns i sekretesslagen (1980:100).

Informationen till allmänheten om en folk- och bostadsräkning är mycket viktig för att förebygga oro för otillbörliga integritetskränkningar.

I egenskap av registeransvarig är det SCB som har ansvaret för informationen till uppgiftslämnarna. Det anges i paragrafens *första stycke*. Som framgår av 15 § skall SCB därvid få hjälp av kommunerna. Informationen skall ge upplysning om folk- och bostadsräkningens ändamål enligt 1 § första stycket och om registrets innehåll.

Av *andra stycket* framgår att information också skall lämnas om de sekretess- och säkerhetsbestämmelser som gäller. Vidare skall upplysning lämnas om vilka rättigheter den enskilde har enligt datalagen. Det gäller rätten att få registerutdrag enligt 10 § och möjligheten enligt 8 § att få rättelse till stånd om någon uppgift i registret skulle vara felaktig.

I tydlighetens intresse hänvisas i *tredje stycket* till sekretesslagen (1980:100, omtryckt 1988:9, ändrad senast 1989:44).

Uppgifterna i FoB 90 skyddas enligt 9 kap. 4 § sekretesslagen – den s. k. statistiksekretessen. Enligt det lagrummet gäller sekretess bl. a. i sådan

särskild verksamhet hos en myndighet som avser framställning av statistik. Förutom hos SCB gäller sekretesskyddet också hos de primärkommunala myndigheter som kommer att delta i arbetet med att samla in uppgifter för FoB 90.

Statistiksekretessen gäller enligt sekretesslagen för uppgifter som avser en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden och som kan hänföras till den enskilde. Enligt huvudregeln är sekretessen absolut. Uppgifterna skall med andra ord hemlighållas, även om någon påvisbar skada av ett utlämnande inte skulle uppkomma.

Från regeln om absolut sekretess finns fem undantag, av vilka några kan anses ha ett visst intresse i detta sammanhang. Undantagen avser uppgifter i företagsregister, uppgifter som rör avliden, uppgifter som behövs för forskningsändamål, uppgifter som avser personal- och lönestatistik samt uppgifter som inte genom namn m. m. är direkt hänförliga till den enskilde. I dessa fem fall får uppgifterna visserligen lämnas ut, men bara om det står klart att det kan ske utan att den som uppgiften rör eller någon honom närstående lider skada eller men. Sekretess råder således i allmänhet också i dessa undantagsfall.

Sekretesstiden för uppgifter i FoB 90 är enligt statistiksekretessen högst 70 år.

Enligt 14 kap. 2 § sekretesslagen gäller att uppgifter som omfattas av statistiksekretessen bara får lämnas ut till polis eller åklagare för utredning av mycket grova brott. En liknande begränsning finns i editions- och vittnesplikten inför domstol.

Vidare omfattas inte sekretessskyddade statistikuppgifter av den s. k. generalklausulen i 14 kap. 3 § sekretesslagen. Det innebär att sådana uppgifter inte efter en intresseavvägning kan lämnas ut från en myndighet till en annan.

I sekretesslagen finns också vissa allmänna bestämmelser som är tillämpliga även på frågor om statistik. Exempelvis föreskrivs i 13 kap. 3 § att sekretessbelagd uppgift som en myndighet erhåller i sin forskningsverksamhet också skall vara sekretessbelagd hos den mottagande myndigheten. I 13 kap. 4 § föreskrivs att om en arkivmyndighet för arkiveringsändamål erhåller sekretessbelagda uppgifter, gäller sekretessen också hos arkivmyndigheten. Enligt 14 kap. 8 § kan regeringen förordna om undantag från sekretess, men lagrummet skall enligt förarbetena (prop. 1979/80:2 del A s. 346) tillämpas med stor restriktivitet.

Sekretesskyddet omfattar både ett förbud att utlämna handlingar eller motsvarande och en tystnadsplikt för berörd personal.

Personuppgifter

6 § Personuppgifter skall lämnas av dem som är födda år 1974 eller tidigare och som är bosatta i Sverige eller annars skall vara kyrkobokförda här vid den tidpunkt som uppgifterna avser.

Den som under år 1990 fyller 16 år eller är äldre skall enligt paragrafen

lämna personuppgifter under förutsättning att han eller hon är bosatt här i landet vid den tidpunkt som uppgifterna avser.

Uppgiftsskyldigheten omfattar också dem som inte är bosatta i Sverige men som ändå enligt särskilda bestämmelser skall vara kyrkobokförda här. Det gäller t. ex. sådana statsanställda m. fl. som avses i 20 § folkbokföringslagen (1967:198, 20 § ändrad senast 1978:924).

Som *datainspektionen* påpekat överensstämmer inte begreppet personuppgift i lagen med motsvarande begrepp i datalagen. Det används här, precis som i tidigare FoB-lagar, i en mer begränsad betydelse.

Denna lösning har valts på grund av att begreppet personuppgift torde vara väl inarbetat i FoB-sammanhang. Skillnaden i betydelse i förhållande till datalagen har, efter vad som är känt, inte heller lett till några olägenheter vid tillämpningen av tidigare FoB-lagar.

7 § Den som är skyldig att lämna personuppgifter skall ange

- namn och personnummer,
- utbildning,
- yrke,
- arbetad tid,
- bostadsfastighetens beteckning,
- församling där bostadsfastigheten är belägen,
- utdelnings- och ortsadress,
- innehavare av bostaden,
- färd sätt till arbete.

Med hjälp av bl. a. personuppgifterna och de i 9 § reglerade bostadsuppgifterna kan statistik framställas om hushåll och lägenheter.

Paragrafen anger uttömmande innehållet i personuppgifterna. Som framgår av 12 §, är det avsett att dessa uppgifter skall lämnas på en personblankett.

En nyhet i förhållande till FoB 85 är att personuppgiften också skall innehålla uppgifter om *utbildning*, *arbetad tid* och *färd sätt till arbete*. I fråga om dessa uppgifter hänvisas till vad som anförts under avsnitt 2.2 i den allmänna motiveringen.

Den i paragrafen föreskrivna uppgiften om *yrke* har ansetts nödvändig för att kunna beskriva bl. a. hur arbetsuppgifterna i näringslivet är fördelade på olika yrkeskategorier, vilka personer som utövar dessa yrken (män, kvinnor, unga, äldre etc.) och var i landet olika arbetsuppgifter finns. Vidare behövs denna uppgift vid epidemiologiska och andra medicinska studier för att kartlägga sambandet mellan skador och arbets- och bostadsmiljö.

Vad som avses med *innehavare av en bostad* framgår av kommentaren till 8 §. Uppgiften om innehavare av bostaden behövs för att kunna göra en avstämning mot de av fastighetsägaren lämnade fastighetsuppgifterna (se 10 §) för granskning av att alla lägenheter är med i folk- och bostadsräkningen.

8 § Bostadsuppgifter skall lämnas av dem som innehar och stadigvarande bebor en bostadslägenhet i Sverige vid den tidpunkt som uppgifterna avser.

Som innehavare av en bostadslägenhet skall — precis som i andra sammanhang — anses den som på grund av äganderätt, bostadsrätt, hyresrätt eller på något annat sätt förfogar över lägenheten.

Med bostadslägenhet avses i paragrafen en lägenhet i såväl ett fler- som ett enbostadshus eller i något annat hus. Lägenheter som är avsedda att användas som hotell eller pensionat räknas inte hit, eftersom de inte är avsedda att användas som permanent bostad, och inte heller sådana fritidshus som inte används som permanent bostad. Med enbostadshus avses ett hus som bara innehåller en bostadslägenhet.

9 § Den som är skyldig att lämna bostadsuppgifter skall ange

- namn, personnummer och hushållsställning (gifta eller samboende, barn, övriga boende) för de boende som är födda år 1974 eller tidigare,
- antal rum,
- upplåtelseform,
- förekomsten av kök eller kokvrå,
- tillgång till hiss,
- förekomsten av en eller flera bostadslägenheter i huset.

Paragrafen anger uttömmande innehållet i bostadsuppgifterna. Som framgår av 12 §, är det avsett att även dessa uppgifter skall lämnas på en personblankett.

Av de uppgifter om *namn* och *personnummer* på de boende som skall lämnas enligt denna paragraf framgår vilka personer (16 år eller äldre) som ingår i ett hushåll. Tillsammans med uppgifterna om barn från SCB:s register över totalbefolkningen (se 23 §) ligger sedan dessa uppgifter till grund för beskrivning av hushållets sammansättning i olika avseenden, främst antal boende, antal barn i olika åldrar, antal vuxna, antal äldre, antal utländska medborgare etc.

Med hjälp av uppgiften om de boendes *hushållsställning* kan hushållets sammansättning beskrivas, när det gäller grupperna gifta eller samboende, barn och övriga boende, t. ex. ensamstående släkting eller inneboende. Denna uppgift gör det också möjligt att statistiskt beskriva den allt större gruppen icke gifta samboende. Detta kan ske genom att utnyttja civilståndsuppgifter från SCB:s register över totalbefolkningen.

Med samboende avses här två personer som utan att vara gifta med varandra lever samman under äktenskapsliknande förhållanden.

En uppdelning efter *upplåtelseform*, dvs. om innehavaren förfogar över bostaden på grund av äganderätt, bostadsrätt, hyresrätt eller på annat sätt, utgör ett viktigt komplement till ägarkategori (se 11 § 1). Det kan t. ex. förekomma hyreslägenheter även i hus som ägs av en bostadsrättsförening.

Uppgifter om *antal rum* och om *kök eller kokvrå* behövs bl. a. för att i

förekommande fall tillsammans med motsvarande uppgift på fastighetsblanketten kunna redovisa bostadsbeståndets storleksfördelning i olika delar av landet. Dessa uppgifter belyser också hushållens boendeförhållanden, bl. a. i fråga om utrymmesstandard, t. ex. trångboddhet.

Uppgiften om *hiss* är viktig för den kommunala tillgänglighetsplaneringen och för att man skall kunna följa upp bostadsförbättringsprogrammet.

Uppgiften huruvida det finns *en eller flera bostadslägenheter i huset* behövs för att kunna redovisa antalet enbostadshus.

Uppgifter om *bad- eller duschrum* och *vattenklosett*, som förekom i FoB 85, har inte ansetts nödvändiga att inhämta genom FoB 90, eftersom merparten av bostäderna i landet numera torde vara utrustade med sådana bekvämligheter.

Fastighetsuppgifter

10 § Fastighetsuppgifter skall lämnas av dem som vid den tidpunkt som uppgifterna avser äger ett eller flera bostadshus i Sverige.

Med bostadshus förstås byggnader med en eller flera bostadslägenheter.

Om samma person äger flera bostadshus på samma fastighet, lämnas en enda fastighetsuppgift för husen gemensamt.

För sådana bostadshus som ingår i arrendeupplåtelser skall fastighetsuppgifter lämnas av arrendatorn i stället för av husägaren.

Av paragrafen framgår vilka som skall lämna fastighetsuppgifter. Det är således bara om det finns någon bostadslägenhet i byggnaden som sådana uppgifter skall lämnas.

11 § Den som är skyldig att lämna fastighetsuppgifter skall ange följande uppgifter om den fastighet där bostadshuset är beläget, om bostadshuset och om bostadslägenheten, nämligen

1. *om fastigheten:*

- län, kommun och församling där fastigheten är belägen
- fastighetens beteckning
- fastighetstyp (jordbruksfastighet, annan fastighet)
- antal bostadshus på registerfastigheten
- ägarens namn och adress
- ägarkategori (staten, kommun, allmännyttigt bostadsföretag, bostadsrättsförening, enskild person, annan ägare)

2. *om huset:*

- byggnadsnummer
- hustyp (enbostadshus, tvåbostadshus, flerbostadshus, annat bostadshus)
- antal bostadslägenheter i huset
- antal våningsplan
- byggnads- och ombyggnadsår
- värmesystem och använda bränsleslag

3. *om lägenheten:*

- antal rum
- förekomsten av kök eller kokvrå
- lägenhetsinnehavare
- lägenhetsnummer
- om lägenheten inte är upplåten, orsaken till det

I fråga om de uppgifter som avses i denna paragraf är följande att märka.

Punkt 1. Uppgifter om län, kommun, församling och fastighetsbeteckning samlas in för att man skall kunna identifiera den fastighet där bostadshuset är beläget. Härigenom kan uppgifterna på fastighetsblanketten hänföras till de lägenheter och hushåll som finns på fastigheten.

Uppgiften om *fastighetstyp* behövs i en del sammanhang för studier av statistik över bostadsbeståndets storlek, ålder och sammansättning.

Uppgiften om *antal bostadshus på fastigheten* används också vid beskrivningen av bostadsbeståndet.

Uppgiften om *ägarens namn och adress* behövs för kontakter vid tvksamheter i uppgifterna. Den är också nödvändig för att man riktigt skall kunna utföra grupperingen efter ägarkategori.

Uppgiften om *ägarkategori* utgör i sin tur underlag för att beskriva bostadsbeståndets och hushållens fördelning för de olika ägargrupperna.

Punkt 2. *Byggnadsnummer* behövs för den fortsatta bearbetningen. Med hjälp av dessa nummer anges till vilket bostadshus olika lägenheter hör. Också det som utmärker det aktuella huset kan härigenom hänföras till respektive lägenhet.

Med hjälp av uppgiften om *hustyp* kan studeras hur bostadsbeståndet och boendet ser ut fördelat på enbostadshus, tvåbostadshus, flerbostadshus och annat bostadshus. Med det sistnämnda uttrycket menas hus i vilka mer än hälften av husytan används till något annat än till bostad. För att åstadkomma en god klassificering i dessa grupper kan vissa hjälpfrågor behöva ställas, t. ex. huruvida huset är ett radhus eller ett kedjehus.

Uppgiften om *antalet bostadslägenheter i huset* är avsedd dels att underlätta den klassificering som nyss nämnts, dels att medverka till att alla de bostadslägenheter som skall ingå i FoB 90 kommer med.

Uppgiften om *antal våningsplan* är betydelsefull tillsammans med uppgiften om tillgång till hiss (se 9 §).

Uppgiften om *byggnadsår* har kommit till för att kunna ge bostads- och hushållsstatistik för olika geografiska områden med fördelning efter ålder av bostadsbeståndet. Som ett komplement till den uppgiften tjänar uppgiften om *ombyggnadsår*, i första hand för att inte sistnämnda uppgift av misstag skall anges som ursprungligt byggnadsår.

Uppgifter om *värmesystem* och *använda bränsleslag* är väsentliga inte bara för energiplaneringen utan också för beskrivningen av hushållens boendestandard, t. ex. för att belysa hur många som bor i lägenheter utan centralvärme.

Punkt 3. Uppgiften om *lägenhetsinnehavaren* är, som tidigare har nämnts, till för att säkerställa att uppgifterna blir fullständiga om alla lägenheter som skall ingå i räkningen.

Uppgiften om *lägenhetsnummer* tjänar till att underlätta den statistiska lägenhetsnumrering som SCB gör och som är avsedd att vara en sammanhållande beteckning för de personer som bor i lägenheten, dvs. som bildar hushållet. I sin enklaste form utgör lägenhetsnumreringen ett löpnummer inom huset speciellt för folk- och bostadsräkningen. Husägaren är dock oförhindrad att använda sig av sina egna lägenhetsnummer.

Med hjälp av uppgifterna om *orsaken till att en lägenhet inte är upplåten* kan outhyrda lägenheter delas in efter om lägenheten vid tillfället för FoB 90 är under reparation eller ombyggnad, till uthyrning ledig, disponeras av husägaren för annat ändamål eller är utrymd på grund av förestående rivning. En sådan indelning behövs bl. a. för kommunernas bedömning av bostadsläget.

Insamlingsförfarandet

12 § Person- och bostadsuppgifterna skall lämnas på en personblankett, som skall ges in till granskningsorganet i den kommun där den uppgiftsskyldige är bosatt eller annars skall vara kyrkobokförd.

Fastighetsuppgifterna skall lämnas på en fastighetsblankett, som skall ges in till granskningsorganet i den kommun där fastigheten är belägen. Den som äger och stadigvarande bebor ett enbostadshus får dock lämna fastighetsuppgifterna på personblanketten.

Föreskrifter om granskningsorganet finns i 16 §.

I paragrafen anges var person-, bostads- och fastighetsuppgifterna skall lämnas in. Det är betydelsefullt inte bara för de uppgiftsskyldiga utan också för granskningsorganens prövning, huruvida uppgiftsskyldigheten fullgjorts.

Vidare ger bestämmelserna ledning för vilken granskningsledare som i visst fall får utfärda anmaning enligt 19 § och vilken länsstyrelse som får utsätta vite enligt 20 §.

13 § Person- och fastighetsblanketterna fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Staten tillhandahåller såväl blanketter som portofria svarskuvert utan kostnad för de uppgiftsskyldiga.

Regeringen – eller den myndighet som regeringen delegerar uppgiften till – bör genom verkställighetsföreskrifter fastställa de blanketter som skall användas. För fullständighetens skull har detta angetts i lagen.

Det är därvid – som tidigare framhållits – att observera att i lagen ges en uttömmande beskrivning av vilka uppgifter som skall lämnas i folk- och bostadsräkningen. Blanketterna får givetvis bara innehålla begäran om uppgifter som till alla delar kan anses ha täckning i lagtexten. Rimlig hänsyn måste dock tas till att blanketterna kan ges en tillfredsställande blanketteknisk utformning med hänsyn såväl till uppgiftslämnandet som till kravet på att svaren blir av god kvalitet.

14 § Om en bostadslägenhet innehas och bebos av två eller flera personer tillsammans, får de lämna bostadsuppgifterna gemensamt på samma personblankett.

Den som är skyldig att lämna person-, bostads- eller fastighetsuppgifter skriver under uppgifterna och svarar för deras riktighet.

Som framgår av *första stycket* i paragrafen får personer som bor tillsammans lämna bostadsuppgifterna på samma personblankett. Det underlättar och minskar arbetet för uppgiftslämnarna.

Den som är skyldig att lämna uppgifterna skall själv skriva under dem. Det framgår av paragrafens *andra stycke*. Skulle någon i hushållet ha skrivit under bostadsuppgiften som "ombud" för de andra, skall eventuella påminnelser och anmaningar göras direkt till den som uppgiften avser (se 18 och 19 §§), eftersom uppgiftsskyldigheten är bunden till varje enskild person.

15 § Kommunerna skall

- biträda vid spridningen av informationen om folk- och bostadsräkningen,
- biträda vid distributionen av blanketterna och vid upprättandet och insamlingen av uppgifterna,
- svara för att de insamlade uppgifterna granskas och i berett skick lämnas över till statistiska centralbyrån för fortsatt bearbetning.

16 § Varje kommun skall uppdra åt ett särskilt granskningsorgan att svara för de uppgifter som anges i 15 §.

Granskningsorganet skall bestå av en granskningsledare och en ställföreträdare för denne samt i övrigt av den personal som behövs för uppgifterna.

Granskningsledaren beslutar på organets vägnar.

17 § Granskningsledaren och dennes ställföreträdare utses av kommunen.

Kommunen skall sörja för att granskningspersonalen utbildas för sina arbetsuppgifter.

18 § Granskningsledaren får begära att de uppgiftsskyldiga inom viss tid lämnar upplysningar om förhållanden som omfattas av uppgiftsskyldigheten enligt 6–11 §§.

Granskningsledaren får delegera denna befogenhet till någon annan inom granskningsorganet.

I 15–18 §§ beskrivs primärkommunernas medverkan i undersökningen med bl. a. upprättandet av ett särskilt kommunalt granskningsorgan. Paragraferna avser således inte landstingskommunerna.

Eftersom kommunernas medverkan har karaktär av en tillfällig förvaltningsuppgift som läggs på dem, har en organisationsform valts som avviker från kommunallagens bestämmelser.

Enligt 16 § skall varje kommun uppdra åt ett särskilt granskningsorgan att sköta uppgifterna. I granskningsorganet skall ingå en granskningsledare och en ställföreträdare för denne. Därutöver skall till granskningsorganet knytas den personal i övrigt som behövs för arbetsuppgifterna. Granskningsledaren skall förestå granskningsorganet och är den som beslutar på organets vägnar.

Granskningsledaren och ställföreträdaren utses enligt 17 § av kommunen. Övrig personal anställs av kommunen. Till kommunens uppgift hör att se till att granskningspersonalen utbildas för sina uppgifter.

I 18 § ges granskningsledaren rätt att begära in kompletterande upplysningar och möjlighet att delegera denna befogenhet till någon annan som tillhör granskningsorganet.

Fullmäktige i varje kommun skall anslå medel till verksamheten. Obligatoriska inslag i granskningsorganet är granskningsledaren och ställföreträdaren. Omfattningen av organisationen i övrigt bestäms av kommunerna själva och kan variera beroende på kommunernas storlek och behov.

Granskningsorganet är ett självständigt kommunalt förvaltningsorgan med egen beslutanderätt inom ramen för de uppgifter som läggs på kom-

munen i samband med FoB 90. Blanketterna skall lämnas ifyllda till granskningsorganet och är där sekretesskyddade. Om prövning av sekretessärenden aktualiseras under handläggningen och granskningen är det alltså granskningsorganet som fattar de formella besluten.

Prop. 1988/89: 121

Anmaningar

19 § Om en begärd uppgift inte lämnas inom föreskriven tid, får statistiska centralbyrån eller granskningsledaren anmana den uppgiftsskyldige att fullgöra sin skyldighet. Detsamma gäller, om den uppgiftsskyldige underlåter att lämna upplysningar som har begärts enligt 18 §.

Innan en anmaning utfärdas, bör den uppgiftsskyldige, om det kan ske utan någon olägenhet, på lämpligt sätt erinras om skyldigheten att lämna föreskrivna uppgifter och upplysningar.

Viten m. m.

20 § Om den uppgiftsskyldige inte följer en anmaning enligt 19 §, får på begäran av statistiska centralbyrån eller granskningsledaren den uppgiftsskyldige föreläggas att göra detta vid vite. Ett sådant föreläggande utfärdas av länsstyrelsen i det län där uppgiftsskyldigheten skall fullgöras.

Vitet bestäms till lägst 100 och högst 1 000 kronor.

21 § Beslut om vitesföreläggande får inte överklagas.

22 § Frågor om utdömande av förelagt vite skall på begäran av statistiska centralbyrån eller granskningsledaren prövas av länsrätten i det län där uppgiftsskyldigheten skall fullgöras.

För att hålla en hög kvalitet på materialet från FoB 90 är det nödvändigt att uppgiftsskyldigheten fullgörs i största möjliga utsträckning. Vilka förfaranden som får användas för att få in uppgifter eller kompletterande upplysningar som inte har lämnats inom föreskriven tid regleras i 19–22 §§.

Som en yttersta åtgärd används vitesföreläggande. Den i 20 § föreskrivna typen av vite, förfarandevite, utgör ett påtryckningsmedel som används av såväl domstolar som andra myndigheter för att någon skall förmås att exempelvis tillhandahålla handlingar eller lämna uppgifter som myndigheten behöver för att fatta beslut. Bestämmelser om förfarandeviten finns i åtskilliga författningar.

Vite kan bara föreläggas den som är uppgiftsskyldig.

För förfarandeviten gäller ofta att själva föreläggandet inte kan överklagas. En bestämmelse av denna innebörd har här tagits in i 21 §. Att själva föreläggandet inte skall kunna överklagas, kan inte anses oförenligt med kraven på rättssäkerhet. Föreläggandets laglighet kan prövas i samband med vitets utdömande.

Av lagen (1985:206) om viten följer att ett vite inte skall dömas ut om ändamålet med vitet har förlorat sin betydelse, när frågan om utdömandet kommer upp. Som exempel kan nämnas att en infordrad uppgift inte längre kan komma till användning på grund av att SCB har avslutat räkningen för det aktuella länet. Om det har gått lång tid efter det att begäran om utdömande gjordes kan det därför finnas anledning att kontakta SCB, innan frågan avgörs. Vidare följer av 1985 års lag att vitet kan jämkas, om det finns särskilda skäl till det.

Som framgår av 22 § prövas frågor om utdömande av vite av länsrätten i det län där uppgiftsskyldigheten skall fullgöras.

Av 33 § förvaltningsprocesslagen (1971:291, 33 § ändrad senast 1986:1322) följer att länsrättens beslut kan överklagas hos kammarrätten. Efter prövningstillstånd kan enligt lagen ett sådant mål även komma under regeringsrättens prövning.

23 § Från nedan angivna register får statistiska centralbyrån för folk- och bostadsräkningen inhämta följande uppgifter:

1. *statistiska centralbyråns register över totalbefolkningen*
 - namn
 - personnummer
 - kyrkobokföringsort
 - kyrkobokföringsfastighet
 - utdelnings- och ortsadress
 - samhörighetsbeteckning
 - civilstånd
 - medborgarskap
 - födelseland och senaste invandringsår
2. *statistiska centralbyråns sysselsättningsregister*
 - sysselsättning
 - yrkesställning
 - arbetsställenummer
3. *statistiska centralbyråns centrala företags- och arbetsställeregister*
 - företags namn och form
 - antal arbetsställen
 - arbetsställets namn, nummer, storlek, sektortillhörighet, belägenhet och näringsgrenskod
4. *statistiska centralbyråns inkomst- och förmögenhetsregister*
 - inkomst
5. *statistiska centralbyråns utbildningsregister*
 - utbildning
6. *statistiska centralbyråns register över nyckelkodområden*
 - fastigheters områdestillhörighet
7. *statistiska centralbyråns fastighetstaxeringsregister*
 - fastigheters tätortstillhörighet
8. *registret vid centralnämnden för fastighetsdata*
 - koordinater för fastigheter
9. *statistiska centralbyråns register från 1985 års folk- och bostadsräkning*
 - bostad
 - yrke

24 § Uppgifter som avses i 23 § 9 får bara användas för att i förväg trycka uppgifter på blanketterna till de uppgiftsskyldiga.

För FoB 90 finns – liksom för de närmast föregående folk- och bostadsräkningarna – bestämmelser om s.k. *samkörning* med uppgifter från andra ADB-register. Av 23 § framgår närmare vilka uppgifter som får inhämtas för FoB 90 genom en sådan samkörning. Med samkörning avses en maskinell bearbetning av uppgifter från minst två ADB-register.

För att samkörning av personregister skall få ske krävs enligt datalagen i regel tillstånd av datainspektionen. Enligt 2 a § datalagen behövs inget tillstånd för sådana personregister som inrättas av riksdagen eller regeringen, men före beslutet i frågan skall datainspektionens yttrande inhämtas (se bilaga 1).

Om de olika punkterna kan följande sägas.

Punkt 1. Med hjälp av uppgifterna från SCB:s register över totalbefolk-

ningen kan blanketterna för FoB 90 – i likhet med vad som har tillämpats vid tidigare räkningar – förtryckas med uppgifter om *namn, personnummer, adress och kyrkobokföringsförhållande*.

Samhörighetsbeteckningen används för att kunna redovisa sammanboende makar gemensamt.

Civilståndet anger på vanligt sätt huruvida personen i fråga är ogift, gift, skild eller änking (änka).

Uppgiften om *invandringsår* baserar sig liksom övriga uppgifter i registret över totalbefolkningen på folkbokföringen och avser tiden från och med år 1968.

Punkterna 2 och 3. Uppgifterna från SCB:s sysselsättningsregister och centrala företags- och arbetsställeregister är avsedda att belysa sysselsättningen bl.a. med hänsyn till verksamheten på arbetsplatsen och dess belägenhet.

Uppgiften om *arbetsställenummer* är en viktig faktor för att kunna belysa arbetspendlingen på ett riktigt sätt.

Med stöd av uppgifterna om *arbetsställets sektortillhörighet* kan sysselsättningen i den statliga, den kommunala och den privata sektorn belysas.

Punkt 4. Avsikten med uppgifterna från SCB:s inkomst- och förmögenhetsregister är att inhämta uppgifter om *inkomst*. Med hjälp av dessa uppgifter kan inkomstförhållanden och inkomstslag för olika grupper närmare studeras.

Punkt 5. Som angetts under avsnitt 2.2 i den allmänna motiveringen, behöver SCB:s utbildningsregister rättas upp och kompletteras. Uppgifter om *utbildning* kommer därför att samlas in genom frågeblanketter. I den mån uppgift om utbildning finns i registret bör den om möjligt förtryckas på personblanketten.

Punkt 6. Genom uppgifter om *fastigheters områdestillhörighet* kan statistiken redovisas för olika delar (områden) av en kommun.

Punkt 7. Genom uppgifter om *fastigheters tätortstillhörighet* kan tätorts- och glesbygdsutvecklingen i landet belysas. Vidare kan exempelvis graden på tätortsbebyggelser i olika områden studeras. Uttrycket *tätort* används här i samma betydelse som i andra statistiska sammanhang.

Punkt 8. Med hjälp av koordinater för fastigheter kan bl. a. kartredovisningar av statistiken göras.

Punkt 9. Uppgifterna i SCB:s register från FoB 85 får bara användas för att förtryckas på frågeblanketterna. Det framgår av 24 §.

25 § För att kunna kontrollera om uppgifterna i folk- och bostadsräkningen är tillförlitliga får statistiska centralbyrån med stöd av automatisk databehandling föra ett särskilt register för framställning av statistik.

Närmare föreskrifter för att förebygga risk för otillbörligt intrång i den personliga integriteten med anledning av registret meddelas av datainspektionen enligt datalagen (1973:289).

Av paragrafen framgår att SCB får föra ett särskilt register för att kontrollera tillförlitligheten av de uppgifter som lämnats vid folk- och bostadsräkningen.

I fråga om denna paragraf hänvisas till vad som anförts under avsnitt 2.4 i den allmänna motiveringen.

Användning av andra uppgifter

26 § Om statistiska centralbyrån med hjälp av automatisk databehandling tillsammans med uppgifterna från folk- och bostadsräkningen skall använda andra uppgifter för det ändamål som anges i 1 § första stycket, får det ske bara enligt beslut eller med tillstånd som avses i datalagen (1973:289).

FoB 90 är utformad på grundval av de behov och avvägningar som har bedömts föreligga våren 1989. Men det kan inte uteslutas att det uppkommer nya behov och avvägningar, som gör det angeläget att komplettera uppgifterna från FoB 90 med ytterligare uppgifter i något avseende.

I paragrafen slås fast att sådana kompletteringar bara kan ske i samma syfte som FoB 90. Detta får dessutom bara ske enligt beslut eller med tillstånd som avses i datalagen. De lagrum i datalagen som åsyftas är dels 2 § om tillstånd i vissa fall av datainspektionen för att inrätta och föra personregister, dels 2 a § om personregister som inrättas efter beslut av riksdagen eller regeringen.

Paragrafen skall givetvis användas restriktivt.

Hänsyn till de uppgiftsskyldiga

27 § Statistiska centralbyrån och kommunernas granskningsorgan skall vid tillämpningen av denna lag se till att de uppgiftsskyldiga inte betungas onödigt.

Föreskriften i paragrafen skall självfallet tillmätas den största betydelse. Den skall ses som en allmän riktpunkt för hur hela FoB 90 skall genomföras.

Några särskilda övergångsbestämmelser har inte ansetts nödvändiga.

Trots att lagen avser bara en viss folk- och bostadsräkning, FoB 90, har lagen ansetts böra gälla tills vidare med hänsyn till att den reglerar hur uppgifterna i det personregister som blir en följd av FoB 90 får användas i framtiden.

5 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen

1. föreslår riksdagen att anta förslaget till lag om en folk- och bostadsräkning år 1990,
2. bereder riksdagen tillfälle att ta del av vad jag anfört om säkerhet, integritet och sekretess (avsnitt 2.3).

6 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition förelägga riksdagen vad föredraganden har anfört för den åtgärd och det ändamål som föredraganden hemställt om.

Civildepartementet
103 33 STOCKHOLM

Yttrande enligt 2 a § datalagen (1973:289)

I en till datainspektionen (DI) den 14 februari 1989 inkommen skrivelse har civildepartementet hemställt om yttrande enligt 2 a § datalagen över en bifogad promemoria den 10 februari 1989 med utkast till lagrådsremiss med förslag till lag om en folk- och bostadsräkning år 1990. Civildepartementet har sedan under hand meddelat att utkastet till lagrådsremiss, sid. 11, tredje stycket justerats på så sätt att de två sista meningarna i stycket skall ha följande lydelse: "En sådan kommission bör inledningsvis överväga frågan om FoB-registret skall avidentifieras eller bevaras i identifierbar form. Detta bör kunna ske i god tid innan FoB 90 genomförs, så att de uppgiftsskyldiga hinner informeras om vad som gäller i det avseendet innan de lämnar sina uppgifter".

När DI avger ett yttrande som avses i 2 a § första stycket andra meningen datalagen, skall enligt 7 § dataförordningen (1982:480) en bedömning ske enligt samma grunder som vid prövning av ett tillståndsärende. Inspektionen har då först att ställa sig frågan om kraven på särskilda och i vissa fall synnerliga skäl för FoB-registret föreligger.

Registret avses, såvitt DI kan finna, inte innehålla sådana känsliga uppgifter som avses i 4 § eller 6 § andra stycket datalagen. Däremot får situationen anses vara den som avses i 3 a § datalagen, dvs. att FoB-registret kommer att innehålla uppgifter om personer som inte har en sådan anknytning till statistiska centralbyrån (SCB) som avses i 2 § andra stycket 3 p. datalagen. För registreringen krävs följaktligen särskilda skäl.

Enligt DI:s mening får det anses klarlagt att det finns starka allmänna intressen av att registret kommer till stånd. Registret bör därför kunna inrättas under förutsättning att lagen innehåller föreskrifter som förebygger otillbörligt intrång i de registrerades personliga integritet.

Enligt 3 § datalagen skall vid bedömandet av om otillbörligt intrång kan uppkomma särskilt beaktas arten och mängden av de personuppgifter som skall ingå i registret, hur och från vem uppgifterna skall inhämtas samt den inställning till registret som föreligger eller kan antas föreligga hos dem som kan komma att registreras. Vidare skall särskilt beaktas att inte andra uppgifter eller andra personer registreras än som står i överensstämmelse med ändamålet med registret.

Det är uppenbart att ett FoB-register får en bredd och ett djup som knappast något annat personregister i samhället. Även om de uppgifter som registreras tagna var för sig inte framstår som särskilt känsliga från integritetssynpunkt ger sammanställningen av dem till resultat en detaljerad bild av den enskilde. Mot den bakgrunden anser DI att frågan om

vilken inställning till registret som föreligger hos dem som kommer att registreras måste tillmätas särskild betydelse.

DI har i remissyttrande den 21 december 1988 över FoB-kommissionens delbetänkande (SOU 1988:43) Folk- och bostadsräkningar i framtiden, som utkastet till lagrådsremiss grundar sig på, uttalat att en given utgångspunkt bör vara att riksdagen tar ställning till behovet av folk- och bostadsräkningar (FoB-ar) och att framtida FoB-ar regleras i en särskild lag för varje tillfälle. Registreringen av medborgarna kommer härigenom att bli föremål för en nödvändig politisk debatt. DI tillstyrker därför att FoB 90 regleras i en särskild lag.

När det gäller innehållet i lagen vill DI först framhålla att det är bra att lagen inte medger att uppgifter från FoB 90 används för kontroll av folkbokföringen. Från integritetssynpunkt är det viktigt att skilja på sådan uppgiftsinsamling som sker för statistiska ändamål och sådan insamling som äger rum av andra skäl.

Vidare är det bra att lagen innehåller en bestämmelse om informations-skyldighet till de uppgiftsskyldiga. Som DI anført i sitt remissyttrande över FoB-kommissionens förslag är frågan om information av central betydelse. Om en FoB skall genomföras, är det angeläget att vinna allmänhetens förståelse för en sådan och att få en bred uppslutning. En förutsättning är härvid att allmänheten ges en ingående kunskap om dels användningen av inhämtade uppgifter och därpå grundad statistik, dels de sekretess- och säkerhetsbestämmelser som gäller och hur de tillämpas och dels vilka rättigheter den enskilde har att få registerutdrag och rättelse till stånd i FoB-registret.

Från integritetssynpunkt är det också värdefullt att det av lagen framgår att SCB för kvalitetskontroll av uppgifterna i FoB 90 får föra ett särskilt register. Trots att ett sådant register förts även vid tidigare FoB-ar har det inte framgått av FoB-lagarna.

Enligt 12 § datalagen skall personuppgift som kan hänföras till den som avses med uppgiften utgå ur personregistret då uppgiften inte längre behövs med hänsyn till ändamålet med registret, om inte uppgiften även därefter skall bevaras på grund av bestämmelse i lag eller annan författning eller enligt myndighets beslut som meddelats med stöd av författning. Detsamma gäller då den registeransvarige upphör att föra personregistret.

Det är en brist att inte frågan om FoB-registrets bevarande reglerats i lagen. FoB-kommissionen har föreslagit att FoB-registret skall bevaras i form av delregister hos SCB i personrelaterat skick. DI har istället förordnat att FoB-registret i likhet med tidigare FoB-ar överlämnas till riksarkivet för förvaring så fort SCB avslutat den anslagsfinansierade bearbetningen.

I remissen föreslås nu att en kommission skall överväga frågan om FoB-registret skall avidentifieras eller bevaras i identifierbar form. Från de synpunkter DI har att beakta skulle inspektionen självfallet inte ha någon erinran mot att registret avidentifieras. Om emellertid kommissionen skulle komma fram till att FoB-registret skall bevaras i identifierbar form, är det angeläget att, såsom föredragande statsrådet också framhållit, kommissionen redovisar sina slutsatser i sådan tid att de uppgiftsskyldiga hinner att informeras om vad som gäller i bevarandefrågan, innan de

lämnar sina uppgifter. Om något ställningstagande till frågan inte gjorts när FoB-en genomförs är det ett bestämt önskemål från DI:s sida att allmänheten upplyses om att registret kan komma att bevaras för framtiden i personrelaterat skick.

DI förutsätter att SCB:s utformning av informationen till allmänheten sker i samråd med inspektionen i enlighet med vad som föreskrevs i förordningen (1984:532) om FoB 85.

Avslutningsvis vill DI peka på att begreppet personuppgift i lagen används i en mer begränsad betydelse än vad som i datalagens mening läggs in i begreppet. I och för sig är detta inte så lämpligt då FoB-lagen är en registerlag. I tidigare FoB-lagar har emellertid begreppet personuppgift använts på det sätt som nu föreslås. Såvitt bekant har inte detta vid tillämpningen av lagarna hittills lett till någon olägenhet.

Detta yttrande har beslutats av undertecknad generaldirektör i närvaro av avdelningsdirektören Berglund och verksjuristen Wahlqvist, föredragande.

Mats Börjesson

Sten Wahlqvist

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1989-03-07

Närvarande: justitierådet Staffan Vängby, regeringsrådet Sigvard Berglöf, justitierådet Lars K Beckman.

Enligt protokoll vid regeringssammanträde den 23 februari 1989 har regeringen på hemställan av statsrådet Johansson beslutat inhämta lagrådets yttrande över förslag till lag om en folk- bostadsräkning år 1990.

Förslaget har inför lagrådet föredragits av hovrättsassessorn Kenny Carlsson.

Förslaget föranleder följande yttrande av *lagrådet*:

1 §

Ändamålet med FoB 90 är enligt paragrafen att få fram statistik för samhällsplanering, forskning och allmän information. De uppgiftsskyldiga skall informeras om detta ändamål (jfr 5 § i det remitterade förslaget) och enligt vad som anges i remissprotokollet skall de insamlade uppgifterna inte få användas för andra ändamål. Bestämmelserna i den föreslagna lagstiftningen kan emellertid inte anses innefatta ett hinder mot att de genom FoB 90 insamlade uppgifterna används även för andra ändamål än det nyss angivna. Enligt lagrådets mening bör den uttalade ändamålsavsikten komma till klart uttryck i lagstiftningen. Detta kan lämpligen ske genom att till den föreslagna paragrafen fogas ett andra stycke av följande lydelse.

De genom den allmänna folk- och bostadsräkningen insamlade uppgifterna får inte användas för andra ändamål än det som anges i första stycket.

Propositionen	1
Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Propositionens lagförslag	2
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 16 mars 1989	8
1 Inledning	8
2 Allmän motivering	9
2.1 Reglerna om en folk- och bostadsräkning år 1990	9
2.2 Hur FoB 90 bör genomföras	10
2.3 Säkerhet, integritet och sekretess	12
2.4 Ett register för kvalitetskontroll av FoB-registret	14
3 Upprättat lagförslag	14
4 Specialmotivering till lagförslaget	15
5 Hemställan	30
6 Beslut	30
<i>Bilaga 1</i> Datainspektionens yttrande	31
<i>Bilaga 2</i> Lagrådets yttrande	34

